

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 31. jul 2015. godine
Br. ref.: RK 811/15

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI20/15

Podnosilac

Nevladina organizacija FINCA Kosovo

**Zahtev za ocenu ustavnosti presude Rev. br. 205/2014 Vrhovnog suda od
14. oktobra 2014. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija i
Bekim Sejdiu, sudija

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je nevladina organizacija FINCA Kosovo, koju zastupa g. Vigan Rogova, advokat.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava presudu Rev. br. 205/2014 Vrhovnog suda Kosova od 14. oktobra 2014. godine (u daljem tekstu: Vrhovni sud), koju je primio 9. decembra 2014. godine.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar zahteva je ocena ustavnosti osporene presude Rev. br. 205/2014 od 14. oktobra 2014. godine, u vezi sa tvrdnjama podnosioca zahteva o povredi člana 49. [Pravo na Rad i Obavljanje Profesije] Ustava u vezi sa članom 6. [Pravo na pravično suđenje] Evropske konvencije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: EKLJP).
4. Podnosilac zahteva traži od Suda i da uvede privremenu meru, u vezi sa obustavom postupaka izvršenja.

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava, članovima 22. 27. i 47. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilima 54. 55. i 56. Poslovnika.

Postupak pred Ustavnim sudom

6. Dana 25. februara 2015. godine, podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
7. Dana 10. aprila 2015. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva i poslao kopiju istog Vrhovnom sudu.
8. Dana 12. aprila 2015. godine, predsednik Suda je odlukom br. GJR. KI20/15, imenovao sudiju Kadri Kryeziua za sudiju izvestioca. Istog dana, predsednik je odlukom br. KSH. KI20/15 imenovao Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Robert Carolan (predsedavajući), Almiro Rodrigues (član) i Ivan Čukalović (član).
9. Dana 1. jula 2015. godine, predsednica Suda je odlukom br. GJR. KI20/15 imenovala sudiju Ivana Čukalovića za sudiju izvestioca umesto sudije Kadri Kryeziua, čiji je mandat sudije okončan 26. juna 2015. godine i odlukom KSH. KI20/15 predsednica je zamenila sudiju Ivana Čukalovića u sastavu Veća za razmatranje.
10. Dana 6. jula 2015. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i preporučilo Sudu neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

11. Dana 25. septembra 2000. godine, podnosilac zahteva je zaključio ugovor o radu sa zaposlenom Sh.K. na poziciji kreditni analitičar.

12. Dana 21. marta 2011. godine, podnosilac zahteva je odlučio da zaposlenoj prekine ugovor o radu, zbog kašnjenja u otplati kredita.
13. Dana 18. maja 2011. godine, zaposlena protiv odluke o prekidu ugovora o radu podnosi tužbu Opštinskom sudu u Prizrenu, tražeći poništenje odluke kao nezakonite i povratak na radno mesto.
14. Dana 13. septembra 2012. godine, Opštinski sud u Prizrenu (presuda C. br. 290/11) u vezi sa tvrdnjom zaposlene je odlučio: I. da delimično prihvati tužbu zaposlene; II. da poništi kao nezakonitu odluku podnosioca zahteva od 21. marta 2011. godine u vezi sa prekidom ugovora o radu zaposlene; III. da obaveže podnosioca zahteva da isplati tužilji 14 (četrnaest) neisplaćenih plata u mesečnom iznosu od 1,000.00 € i u ukupnom iznosu od 14,000.00 €; IV. da obaveže podnosioca zahteva da plati tužilji troškove sudskog postupka u iznosu od 606.00 € i V. da odbije tužbeni zahtev zaposlene za povratak na radno mesto.
15. Zaposlena je na ovu presudu uložila žalbu Apelacionom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Apelacioni sud) u vezi sa tačkom III i V izreke presude.
16. Protiv presude Opštinskog suda u Prizrenu, blagovremeno je izjavio žalbu i podnosilac zahteva, zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka, pogrešnog utvrđivanja činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnog prava.
17. Dana 7. aprila 2014. godine, Apelacioni sud (presuda Ac. br. 4342/2012) je odbio, kao neosnovane, žalbe uložene od strane zaposlene i podnosioca zahteva, i potvrdio presudu Opštinskog suda u Prizrenu.
18. Podnosilac zahteva je na presudu Apelacionog suda podneo reviziju Vrhovnom sudu, sa predlogom da se osporena presuda preinači ili ukine i da se stvar vrati na ponovno suđenje.
19. Zaposlena je, takođe, podnela zahtev za reviziju zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava, tražeći promenu tačke III i V presude u vezi sa naknadom svih neisplaćenih plata i povratkom na radno mesto.
20. Dana 14. oktobra 2014. godine, Vrhovni sud je doneo presudu Rev. br. 205/2014 i odlučio: da odbije reviziju podnetu od strane podnosioca zahteva u tački I i II presude; da usvoji reviziju podnosioca zahteva u tački III presude u vezi sa naknadom neisplaćenih ličnih dohodaka; da ukine presude nižestepenih sudova u tački IV izreke i da vrati predmet prvostepenom sudu na ponovno razmatranje i ponovno odlučivanje ove tačke; da usvoji reviziju zaposlene u vezi sa tačkom V izreke presude vezano sa zahtevom za povratak na radno mesto.

Navodi podnosioca

21. Podnosilac zahteva tvrdi da je Vrhovni sud povredio njegova ustavna prava garantovana članom 49. [Pravo na Rad i Obavljanje Profesije] Ustava, jer je "...
Na ovaj način, Vrhovni sud Kosova presudom Rev. br. 205/2014 od 9.

decembra 2014. godine, lišio podnosioca zahteva njegovih ustavnih prava koja proizilaze iz člana 49. Ustava Republike Kosovo – Pravo na rad i obavljanje profesije“.

22. Podnosilac zahteva se pozvao i na presudu Ustavnog suda u slučaju KO131/12.
23. Podnosilac zahteva tvrdi: *“Presuda Vrhovnog suda Kosova, u slučaju odlučivanja o povratku na radno mesto tužilje je doneta u suprotnosti sa članom 80 Zakona o radu, a što ima veze sa „sudskim odlučivanjem u vezi sa prekidom ugovora o radu“.*
24. Pored toga, podnosilac zahteva traži od Suda: *“da proglasi zahtev prihvatljivim; Da konstatuje da je bilo kršenja člana 49. Ustava Republike Kosovo u vezi sa članom 6 Evropske konvencije za ljudska prava; Da proglasi nevažećom presudu Vrhovnog suda Kosova Rev. br. 205/2014 od 14. oktobra 2014. godine; Da ovu presudu vrati Vrhovnom sudu Kosova na ponovno razmatranje u skladu sa presudom ovog suda; Da donese privremenu meru o obustavljanju svih izvršnih radnji i sudskih procesa“.*

Prihvatljivost zahteva

25. Pre nego što razmotri podnet zahtev, Sud prvo ocenjuje da li je zahtev podnosioca ispunio proceduralne uslove propisane Ustavom i dalje precizirane u Zakonu i Poslovniku.
26. Što se tiče ovog zahteva, Sud se poziva na član 48. Zakona, koji propisuje:

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori”.
27. Pored toga, pravilo 36 (1) (d) Poslovnika, propisuje:

(1) Sudu je dozvoljeno da rešava zahtev:
[...]
(d) ako je zahtev prima facie opravdan ili nije očigledno neosnovan.
28. Štaviše, pravilo 36 (2) Poslovnika, propisuje:

(2) Sud proglašava zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključi:
[...]
(d) da podnosilac zahteva nije u dovoljnoj meri potkrepeo svoju tvrdnju“.
29. Sud u ovom slučaju primećuje da podnosilac zahteva tvrdi da je Vrhovni sud svojom presudom Rev. br. 205/2014 povredio prava podnosioca zahteva garantovana članom 49. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP, aludirajući da je povratak tužilje na radno mesto i o nadoknada plata u suprotnosti sa gore navedenim odredbama i članom 80. Zakona o radu (br. 03/L-212) Republike Kosovo.

30. Što se tiče tvrdnje podnosioca zahteva o povredi člana 49. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP, Sud smatra da takva tvrdnja od strane podnosioca zahteva ne predstavlja argumentovani i obrazloženi ustavni osnov, koji bi uslovno dozvolio Sudu da se upusti u dalju ocenu merituma zahteva. Podnosilac zahteva nije pojasnio kako je i zašto Vrhovni sud doneo odluku, kršeći prava podnosioca zahteva garantovana gore navedenim odredbama Ustava i EKLJP.
31. Sud naglašava da, kako bi imao argumentovan slučaj koji pokreće ustavnu povredu, podnosilac mora pokazati i dokazati da postupci pred redovnim sudovima, odnosno Vrhovnim sudom, gledano u celini, nisu sprovedeni na potreban način i u skladu sa zahtevima pravičnog suđenja ili da su druge ustavne povrede izvršene od strane Vrhovnog suda tokom suđenja.
32. Međutim, što se tiče tvrdnji podnosioca zahteva u vezi sa povredom odredaba materijalnog prava, Sud smatra da takva tvrdnja pripada oblasti zakonitosti, a ne ustavnosti.
33. Sud podseća da nije njegova dužnost da ocenjuje zakonitost odluka redovnih sudova, kao što je u ovom slučaju tumačenje zakona, ako je nalog za naknadu ili povratak tužilje na posao zasnovan na zakonu. Ugovoreni i radni odnosi su regulisani zakonom i tumačenje odredaba ovih zakona je i nadležnost redovnih sudova, posebno Vrhovnog suda, kao najviši stepen redovnog sudstva.
34. U tom smislu, Sud ne treba da deluje kao sud četvrtog stepena kada razmatra odluke donete od strane redovnih sudova. Uloga redovnih sudova je da tumače i primenjuju relativna pravila procesnog i materijalnog prava (vidi: *mutatis mutandis*, *García Ruiz protiv Španije* [VV], br. 30544/96, stav 28, Evropski sud za ljudska prava [ESLJP] 1999-I).
35. Sud smatra da je obrazloženje presude Vrhovnog suda široko, sveobuhvatno i da sadrži detaljno obrazloženje o tome zašto je trebalo da se presude nižestepenih sudova potvrde, ukinu ili preinače u nekim tačkama izreke presuda.
36. Ustavni sud može samo da razmatra da li su dokazi pred sudovima i drugim organima predstavljeni na pravičan način i da li su postupci, gledano u celini, sprovedeni na takav način da je podnosilac zahteva dobio pravično suđenje (vidi, između ostalih, izvora: Izveštaj evropske komisije za ljudska prava u slučaju *Edwards protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, zahtev br. 13071/87, usvojen 10. jula 1991. godine).
37. Dakle, Sud, u ovom slučaju ne može da konstatuje da su relevantni postupci pred Vrhovnim sudom na neki način bili nepravični ili proizvoljni (vidi: *mutatis mutandis*, *Shub protiv Litvanije*, odluka ESLJP o neprihvatljivosti zahteva br. 17064/06 od 30. juna 2009. godine).

Ocena zahteva za privremenom merom

38. Podnosilac zahteva traži od Suda i da uvede privremenu meru, odnosno da obustavi sve radnje i postupke izvršenja u vezi sa njegovim slučajem.

39. U tom smislu, Sud se poziva na pravilo 55 (4) Poslovnika, koje glasi:

“(a) strana koja zahteva uvođenje privremenih mera je pokazala prima facie slučaj o merodavnosti predmeta i, ukoliko prihvatljivost još uvek nije utvrđena, prima facie slučaj o prihvatljivosti predmeta; [...]”.

40. Sud u nastavku utvrđuje da, s obzirom da je zahtev podnosioca očigledno neosnovan i da se proglašava neprihvatljivim, zahtev za privremenom merom ne može biti predmet razmatranja pred Sudom. Dakle, zahtev za uvođenje privremene mere treba da se odbije.

41. Na osnovu svih navedenih razloga, Sud zaključuje da je zahtev podnosioca očigledno neosnovan i da treba da se proglasi neprihvatljivim.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članovima 27. i 48. Zakona i shodno pravilima 36 (1) (d), 36 (2) (d), 54, 55 i 56 (2, 3) Poslovnika, 31. jul 2015. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA ODBIJE zahtev za privremenu meru;
- III. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- IV. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20. 4 Zakona; i
- V. Ova odluka stupa na snagu odmah

Sudija izvestilac

Iyan Čukalović

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi